

عنوان: بررسی برهم کنش بین بافت بلاستمای حاصل از لاله گوش خرگوش نر نژاد نیوزلندی و داربست سلول زدایی شده مری رت های نر نژاد ویستار

نویسندگان: ملیحه اکبرزاده*، ناصر مهدوی شهری، مریم مقدم متین، مسعود فریدونی، رویا لاری

دانشگاه فردوسی مشهد

m_niaky@yahoo.com

چکیده:

مقدمه: امروزه مهندسی ی بافت در طب ترمیمی کاربرد وسیعی دارد و بسیاری از بافت های سلول زدایی شده که ساختار ماتریکس خارج سلولی خود را حفظ کرده اند در این زمینه بکار گرفته می شوند. هدف این مطالعه، بررسی برهم کنش بافت بلاستمای حاصل از گوش خرگوش با ماتریکس مری رت می باشد. بافت بلاستما تجمعی از سلول های تمایز نیافته است که قابلیت تقسیم و تمایز سلولی را مشابه سلول های جنینی دارا می باشد.

مواد و روش ها: پس از جداسازی مری، روش های فیزیکی و شیمیایی سلول زدایی شامل انجماد و ذوب مکرر، و تیمار با شوینده های Triton X-100 و SDS انجام گرفت. بافت بلاستما، با دو مرحله پانچ با فاصله زمانی ۴۸ ساعت از گوش خرگوش به دست آمد. پس از مراحل شستشو، داربست های سلول زدایی شده درون حلقه ها مونتاژ و کشت داده شدند. مطالعات بافت شناسی جهت بررسی مهاجرت سلول های بافت بلاستمایی به داربست، در روزهای متفاوت پس از کشت انجام گرفت.

یافته ها: در روز ۱۰ کشت، مهاجرت سلول ها به سمت داربست و در روز ۱۵ چسبندگی این سلول ها به طور واضح قابل تشخیص بود. از روز ۲۰ تعداد سلول های مهاجرت کننده کاسته شده و تعدادی سلول آپوپتوتیک مشاهده گردید.

نتایج: این بررسی نشان داد که ماتریکس سلول زدایی شده مری می تواند دارای اثرات القا کننده بر مهاجرت سلول های بافت پویای بلاستما باشد. تحقیقات بیشتری جهت پی بردن به نقش دقیق این اثرات القایی بر رفتار این سلول ها مورد نیاز می باشد.

واژه های کلیدی: مهندسی بافت، سلول زدایی، مری، بافت بلاستما